

blikket er inde i, kan i hvert Fald en Invalidere-
rente af 800 Kr. ikke siges at være for høj,
ligesom dette heller ikke kan siges at være
Tilfældet under et Prisniveau, som ligger
der, hvor det laa i 1914. Mod denne Ud-
talelse skal jeg paa ingen Maade gøre Ind-
sigelse, men erkendes maa det paa den
anden Side, at vi har haft Tider, som var
økonomisk længere nede end Tiden omkring
1914. Jeg kan heller ikke undlade at hen-
lede Opmærksomheden paa, at hvis saa-
danne Tider skulde vende tilbage, kan man
komme til at se det Særsyn, at de, der yder
Bidrag til Invaliderepenynderne, har mindre
Indtægt end de, der nyder Invalidere-
rente. Det kunde i mine Øjne være tiltalende, om
der havde været Mulighed for at forme denne
Bestemmelse saaledes, at en Invalidere-
rente paa 800 Kr. opretholdes i Tider som dem,
vi nu lever i, ja, i Tider som dem, vi havde
umiddelbart før Krigen, medens der sam-
tidig tilvejebragtes en automatisk Ned-
gang, saafremt der i den kommende Tid
skulde indtræde væsentlige Ændringer i
de økonomiske Forhold. Men jeg skal er-
kende, at Muligheden herfor og Ønskelig-
heden deraf under særlige Omstændigheder
har man haft Blikket aabent for ved Be-
handlingen i Folketinget. Jeg skal derfor,
hvad dette Spørgsmaal angaar, indskrænke
mig til, saaledes som jeg nu har gjort det,
at pege paa den nævnte Udtalelse i Folke-
tingsudvalgets Betænkning.

Jeg ønsker dernæst at gøre nogle Be-
mærkninger vedrørende Lovforslagets § 5,
idet jeg dog endnu, hvad § 4 angaar, skal
benytte Lejligheden til at udtale min Glæde
over, at Forslaget er formet saaledes, at
der ved disse Bestemmers Ophøjelse til
Lov forhaabentlig ikke i nogen synderlig
Grad vil ske Nedgang i Tilbøjeligheden til
at sikre sig udover den Sikkerhed, der kan
tilvejebringes gennem denne Lov, ved en
frivillig Forsikring. Jeg tillægger det megen
Betydning, at man ikke ved et Forslag af
denne Karakter har begrænset den desværre
i vort Folk endnu for ringe Tilbøjelighed til
frivilligt efter de økonomiske Evner, der
staar til vedkommendes Raadighed, at
sikre sig mod Ulykke og Død. I Lovfor-
slagets § 5 er der sket en væsentlig Ændring
under Udvalgsbehandlingen i Folketinget.
Oprindeligt var Præmieydelsen for Invalide-
forsikringen fastsat udfra det Princip at
den samlede Ydelse skulde deles i tre i det
væsentlige lige store Dele: en Præmie, som
den forsikrede betaler, paa 4,80 Kr. aarlig,
en lige saa stor Præmie pr. Aarsarbejder,
som betales af de Arbejdsgivere, som hører
ind under Ulykkesforsikringslovgivningen,

og endelig en sidste Trediedel, der betales i
Fællig af Stat og Kommune med lige store
Bidrag fra begge. Der var altsaa oprindelig
ikke taget noget som helst Hensyn til den
stigende Mulighed for Invaliditet efter
Aldersklassen, ligesom der ved Arbejds-
givernes Ydelse til Invalideforsikringen intet
som helst Hensyn var taget til, at de for-
skellige Erhvervsgrupper frembyder højst
forskellig Sandsynlighed for Invaliditets-
indtrædelse blandt de Arbejdere, der virker
indenfor de forskellige Grupper. Dette
Spørgsmaal har man løst gennem Ulykkes-
forsikringslovgivningen derved, at Forsik-
ringsselskaberne har tariferet Fareklasserne
efter de forskellige Erhverv, og her
ville der i Virkeligheden være et rigt Materi-
ale, hvoraf man kunde øse til en mere
differentieret Præmiefastsættelse udfra
Kendskabet til de enkelte Erhvervs Mulig-
heder for at medføre Invaliditet hos de
Arbejdere, der virker i dem. Men jeg skal
erkende, at det at tage dette Spørgsmaal
op, utvivlsomt vilde have forsinket Lov-
forslagets Fremsættelse i høj Grad, lige-
som en saadan Undersøgelse utvivlsomt
ligger udover, hvad man med Billighed
kan kræve af et Udvalg i et af Tingene som
behandler en Sag af den foreliggende Ka-
rakter. Jeg skal da heller ikke komme
dybere ind paa dette Spørgsmaal, men kun
udtale Forventningen om, at den Form,
som det hele her har faaet, maa være, hvad
Arbejdsgivernes Ydelser angaar, Begyndel-
sen, det første Skridt henimod Tilveje-
bringelsen af en Tarif for disse Ydelser,
der tager Hensyn til Erhvervenes særlige
Karakter. Folketingets Udvalg har ganske
naturligt, som jeg allerede har nævnt, ladet
dette Spørgsmaal ligge.

Derimod har Udvalget taget op til
Overvejelse det andet Spørgsmaal: at ind-
føre forskellig Præmiebetaling efter de for-
sikredes Alder ved Indtrædelsen. Det siges
under Forhandlingerne i Folketinget om
Ændringsforslagene, at man i første Række
ved Fastsættelse af disse Præmie-satser har
haft til Hensigt at bidrage til, at forsikrede
i en saa ung Alder som muligt træder ind i
statsanerkendte Sygekasser og derigennem
kommer ind under Invalideforsikringsloven,
og man har ment, at dette Formaal kunde
naas ved at fastsætte saadanne Præmie-
satser for de forskellige Aldre som dem, der
her er bestemt. Det er utvivlsomt ogsaa
muligt, at saadanne Satser vil medvirke
dertil, men jeg kan dog ikke undlade at
sige, at det vilde have forekommet mig lige
saa rimeligt, om man havde tilvejebragt
disse Satser paa Grundlag af en rationel